

Pozdrav arcibiskupa Bezáka modlitebnému zhromaždeniu v Trnave 6. júna 2015 pri príležitosti 6. výročia jeho biskupskej vysviacky

Všetkých vás chcem zo srdca pozdraviť. Vo všetkom, čo prežívam už od 6. júna 2009, vždy som cítil vašu osobnú blízkosť a veľmi mi pomáha kráčať ďalej. Keď som po mojej biskupskej vysviacke vyšiel pred trnavskú katedrálu a videl všetkých tých ľudí, ktorí ma prišli pozdraviť a byť účastní na mojej radosti, rozhladol som sa po okolí a povedal som si: „Tak tu budem odteraz žiť svoj život, tu budeme spolu kráčať za Kristom.“ To, že budeme spolu len tri roky, mi nemohlo vôbec napadnúť... Asi je to ale tak, ako píše Sväté písmo – ...“ani oko nevidelo, ani ucho nepočulo, ani do ľudského srdca nevstúpilo, čo Pán pripravil pre tých, ktorí ho milujú“. Nuž, ale aby sa splnili tieto Pánove slová, musíme prejsť aj takouto Božou cestou. Pri nej nie je rozhodujúce, čo chceme my, ale ako nás vedie Pán. A vskutku takú cestu - “ani oko nevidelo, ani ucho nepočulo”... nám Pán pripravuje. Nie aby nás zneisťoval, či dokonca si nás skúšal, ale aby nám ukázal nové a doslova nadprirodzené cesty viery, ktoré nás majú doviesť k plnej dôvere a láske k Nemu... A že je to cesta vskutku náročná, môžeme teraz potvrdiť. Je to však ponuka aj tej najosobnejšej viery – viery, nádeje a lásky Abraháma, Mojžiša a hlavne Márie.

Pripomenul by som sebe i vám slová, ktoré som napísal do knihy Vyznanie: Cítim, že nás Pán vedie po svojich chodníčkoch, preto som mu nič z toho smutného i bolestivého, čo v týchto časoch prežívam, nikdy nevyčítal. Nepýtal som sa, prečo práve ja, Pane? Dnes už viem, že mi dal možnosť nahliadnuť do môjho vlastného života, na môj vzťah k Nemu. Tak ako Petra, aj mňa a nás sa pýta, či ho milujeme. A ja sa radšej s chvejúcim sa srdcom pýtam: „Pane, aký máš so mnou zámer?“ Myslím si, že nás vedie tak, aby sme sa s bážňou v srdci pripravovali na pozvanie, ktorému v tejto chvíli vlastne ani nerozumieme. To však, čo stačí, je – že Pánovi verím.

Ďakujem vám za vašu blízkosť, veď na ceste, na ktorú som pozvaný spolu s vami, vonkoncom nie som sám. Viem, že je so mnou Kristus, lebo tam, kde sú dvaja, traja s Ním, tam je aj On s nami. A tak všetky vaše stretnutia a modlitby sú jasným znakom, ako veľmi chceme, aby rástla naša spoločná viera, nádej i láska. Cesta za Kristom nie je ľahká a jednoduchá, stačí sa pozrieť na Krista na kríži, aby sme si pripomínali cenu vykúpenia. Čokoľvek “ľudsky nepochopiteľné” by nás dostihlo, opäť sa pozrime na Kristovu obeť. To stačí. Aj pre posilu ísť ďalej a dôjsť k cieľu – ktorý Pán pripravil pre tých, ktorí ho milujú...

A ja vám k tomu zo srdca žehnám, veď som trnavský arcibiskup, aj keď “emeritný”.
Nech nás Pán sprevádza a nech vás všetkých žehná.

Váš arcibiskup Róbert